

CESTA K VĚČNÉ SPÁSE

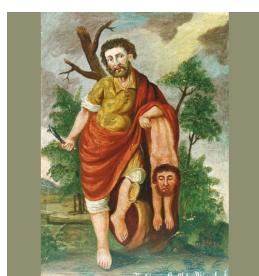
č. 679 - Seděl Bartoloměj pode fíkem

O sv. Bartoloměji, apoštolu a mučedníku

24. srpna

Text: Jakub Pavelka

Nápěv a harmonizace: Jan Bádal

1. Se - děl Bar - to - lo - měj po - de fí - kem,
 2. Nech - ce Bar - to - lo - měj u - vě - ři - ti,
 3. Při - vi - nul se k Pá - nu s ce - lou du - ší,
 4. A když Kris - tus se - sla Du - cha své - ho
 5. In - di - i když po - krtil, A - rá - bi - i

3
 hlu - bo - ce jsa v se - be za - du-mán, když již spra - ved - li - vých
 ač se srd - ce moc - ně zach-ví - vá; "Z Na - za - re - ta že má
 pla - na vě - rou, lás - kou, na - dě - jí, kvě - ty, jichž mráz smr - ti
 a - poš - to - lům s ne - bes vý - ši - ny, a když pos - léz v svě - ta
 e - van - ge - li - um když zvěs-to - val, v pře - ta - je - mnou za - šel

6
 do - jat vzly - kem, Spa - si - te - le svě - tu se-slal Pán;
 spá - sa vzjí - ti?" o - táz - ka mu zní z úst han - li - vá.
 ne - po - ru - ší, jež se v sa - dě ne - bes zas-kvě - jí;
 veš - ke - ré - ho ro - ze - šli se v dál - né kon - či - ny,
 Ar - me - ni - i, a - by na ces - tu ji spá - sy zval,

9
 tu mu pří - tel Fi - lip o - zna - mu - je:
 Když však vi - děl sám a sly - šel Pá - na,
 pro ně stal se je - ho a - poš - to - lem,
 Bar - to - lo - měj dál a dá - le spě - je,
 dce - ři krá - lo - vě tam vrá - til zdra - ví,

12
 "Vy - ku - pi - tel při - sel, Je - žíš slu - je!"
 pou - ta po - chyb by - la ro - zer - vá - na.
 pro ně zhr - dl roz - ko - ší i bo - lem.
 sí - mě Pá - ně pře - hor - li - vě se - je.
 du - šem sky - tl zá - klad věč - né slá - vy.

6. Bylať dcera Polimia krále d'ábla mocí krutě sklíčena. S královnou král lkají nad ní v žale, ana trápí dcera milená; řetězy, v něž dceru upoutali, v srdce se jim ostře zařezaly.

7. Marně slibovali hojné dary, marny byly všechny pokusy, marny léky, zaklínání, čáry; d'ábel jejich dceru udusí. Bartoloměj zvěst tu truchlou slyšel, pomoc svoji nabídnout jim přišel.

8. "Jméinem Krista, Pána vzkříšeného, z moci zlé tvou dceru vybavím, uvěříš-li se svým lidem v něho, na věky i duše uzdravím, neboť otevírá k nebi cestu v jeho jméně čistá vlna křestu."

9. Svoluje král, matka blahem plesá, v modlitbu se hříží apoštol, s dívky pouto děsné rázem klesá, jásot zní, kde srdce jímal bol, ochotně král v Jezu Krista věří, jenž dal zdraví milované dceři.

10. Bartoloměj pravdy svaté hlásá, cestu ctností lidu zvěstuje, nad níž jasným sluncem vchází spásy, lásku k dobru v mysl vstěpuje, celý národ obrozený učí, spěti Kristu Pánu do náručí.

11. Arménové rádi přijímají slova jeho s vroucím jásotem, víru v Krista slovem vyznávají, osvědčují zbožným životem, Hospodina velebí a chválí za to, z poroby že hříchu vstali.

12. Ale hněvem, nenávistí plane Astyages, Polimiův brat, pole apoštolem pěstované chtěl by rázem navždy rozervat, pohanskými knězi divě vznícen vrhá křesťany v muk krutý jícen.

13. Apoštola vrci do vězení, pruty šlehat dal a krutě dřít; když i v mukách kázal bez umalení, na kříž hlavou dolů pověsit. Bartoloměj ve hrozné tu muce duši vydál v Pána svého ruce.

14. Za život, jenž trvá v světě krátce, za Tebe jejž, Pane, věnoval, za vše, pro Tebe jež konal, práce, Tys mu život věčný daroval, s Tebou nyní žije v slávě věčné, Tebe vroucně chválí v písni věčné.

15. Dej nám síly, Pane dobrativý, bychom jak on k Tobě přilnuli, u víře, již hlásal, byli živi, láskou vroucí k Tobě planuli, v žalu, štěstí věrni byli Tobě, s Tebou zaskvěli se v nebes zdobě.